

Χαιρετισμοί στην Παναγία Παντάνασσα

Ποίημα Γέροντος Ἰωσήφ Βατοπαιδινού

Κοντάκιον· Ἦχος πλ. δ΄. Τό προσταχθέν.

Τή ιερά καί φωτοφόρω σου εἰκόνι, παρεστηκότες οἱ πιστοί μετ' εὐ-λα-βείας,
ἀνυμνούμέν σέ Παντάνασσα, οἱ σοί δούλοι· καί δεόμενοι αἰτού-μέν σέ κατάπεμψον,
τάς ἰάσεις τοῖς προστρέχουσιν ἰκέταις σου, ὅπως κράζωμεν· Χαίρε μόνη
Παντάνασσα!

Οἱ Οἴκοι

Ἄρχων ὁ τῶν ἀγγέλων οὐρανόθεν κατέπη εἰπεῖν τη Παντανάσση τό χαίρε (ἐκ γ΄).
καί σύν τῇ θεοφθόγγῳ αὐτοῦ φωνῇ σαρκούμενόν σέ κατιδῶν Κύριε, ἐβόησε καί
ἔπεισε τήν κτίσιν κράζειν πρός αὐτήν τοιαῦτα·

Χαίρε, τῆς ἀνθρώπων σωτηρίας ἀπαρχή καί αἰτία·

χαίρε, τῆς φθαρείσης φύσεως ἡ σαφῆς παρηγορία.

Χαίρε, ὅτι γέγονε διά σου Θεός ἡμῖν·

χαίρε, πάσης ἀναπλάσεως ἀπαρχή καί τό ἀμήν.

Χαίρε, κτίσεως ἡ ἔννοια εἰς τοῦ Κτίστου τήν βουλήν·

χαίρε, μόνη ἡ δανείσασα Θεῷ Λόγῳ τήν στολήν.

Χαίρε, ὑψιστον ἀξίωμα ὑπερβαῖνον πάντα νούν·

χαίρε, ὕψος ἀπροσμέτρητον καί αὐτοῦ τοῦ οὐρανοῦ.

Χαίρε, Κόρη ἡλιόμορφε, ὑπερτέρα τοῦ φωτός·

χαίρε, ὅτι τῇ γεννήσει σου πεπλήρωται τοῦ Γενάρχου ὁ σκοπός.

Χαίρε, ὕψος, βάθος ἄρρητον τῶν χαρίτων ἡ αὐγή·

χαίρε, καί ἡμῶν τῶν δεομένων σου ἰαμάτων ἡ πηγή.

Χαίρε, μόνη Παντάνασσα.

Βρέφος διά σοῦ ἐγεγόνει ὁ προάναρχος Λόγος, Παρθένε, καί τεχθεῖς ἀπορρήτως ἐκ
σοῦ, παρέχει τοῖς τιμώσί σέ τήν ἄφεσιν καί τήν ἴασιν ὡσαύτως δεομένοις σοῦ ἔν τῷ
ψάλλειν·

Ἀλληλούϊα.

Γνώσιν ἄγνωστον ἡ ἀπείρανδρος μαθεῖν ἐλομένη ἐβόησε τῷ λειτουργῷ μετὰ δέους.

Ὡς παρθένος ἀγνή, πῶς γενήσομαι τοῦ Ὑψίστου μήτηρ; ἐρμήνευσον· πρός ἦν, ἦν, ἦν
ὁ Ἄρχων ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλὴν κραυγάζων οὕτω·

Χαίρε, βουλήσ τοῦ Ὑψίστου μύστις·

χαίρε, κραυγῆς δεομένων ἡ ρύστις.

Χαίρε, τῶν πενθούντων χαρά καί ἀντίληψις·

χαίρε, ἀσθενούντων ἰατρός καί ἀνάρρωσις.

Χαίρε, τῆς καρκίνου μάστιγος ἡ τελεία ὠλετήρ·

χαίρε, πάσης ἄλλης μάστιγος ὁ ἀκοίμητος σωτήρ.

Χαίρε, κόσμου μόνιμος καί γλυκεῖα προσφυγή·

χαίρε, πάσης ἄλλης θλίψεως θετική ἀπαλλαγή.

Χαίρε, μόνη ἐπακούουσα τῶν πενθούντων τοῦ κλαυθμοῦ·
χαίρε, καί τῆς σωτηρίας εἴσοδος ἀμετρήτου ἀριθμοῦ.
Χαίρε, ἔμβλημα καί στέφανε τῶν πιστῶν Ἀθωνιτῶν·
χαίρε, μόνη ἀπαλλάξασα καταδίκης τό θνητόν.
Χαίρε, μόνη Παντάνασσα.

Δύναμις τοῦ Ὑψίστου ἐπιστάσά σοί Κόρη, ἠγίασέ σέ ὅλην ὡς εἶδε, καί τήν αὐτοῦ
σάρκα παρά σου προσλαβὼν ἀπορρήτως, ὑπέδειξε τοῖς θέλουσι κομίζειν σωτηρίαν,
ψάλλειν οὕτως·
Ἀλληλούϊα.

Ἐλαμψας ἀπορρήτως τῇ ἁγία μορφῇ σου, ὡς ἠυδόκησας γνωσθῆναι Κόρη,
θαυματόβρυτον θείαν μορφήν σου, καί ἀεννάως τῶν θαυμάτων τήν χάριν παρέχεις
τοῖς κραυγάζουσι ταῦτα·

Χαίρε, ἴαμα καί στήριγμα τῶν πονούντων ἀκριβές·
χαίρε, σύστημα τῆς πίστεως καί ἐλπίδος ἀρραγές.
Χαίρε, εἴσοδος τοῖς θέλουσι καί βιοῦσιν εὐσεβῶς·
χαίρε, θάρρος καί ἀντίληψις τοῖς ἀθλοῦσιν εὐσθενῶς.
Χαίρε, μόνη προξενήσασα σωτηρίαν τοῖς πιστοῖς·
χαίρε, μόνη ἢ ἀνοίξασα εἴσοδον ἐν οὐρανοῖς.
Χαίρε, κλιμαξ ἐπουράνιε ἢ εἰσάγουσα βροτούς·
χαίρε, δρόσος ἢ πηγάζουσα τοὺς τῆς χάριτος κρουνούς.
Χαίρε, μόνη χαριτοῦσα τῶν Παρθένων τοὺς χορούς·
χαίρε, μόνη ἢ γλυκαίνουσα τοὺς δυστύνους ἡμῶν καιρούς.
Χαίρε, μόνη Παντάνασσα.

Ζῶσαι θέλων τόν κόσμον ὁ τοῦ κόσμου πλαστοουργός καί Δεσπότης, ἐνώκησε
τῇ μήτρα σου πανάμωμε, ἀπειράνδρως, καί μητέρα τῶν πιστῶν καί μεσίτριαν
ἀναδείξας, ἔπεισε ἀνυμνεῖν σέ ἐν τῷ ψάλλειν·
Ἀλληλούϊα.

Ἦκουσται παρά πάντων τά φρικτά μεγαλεῖα ἅτινα ἀναβλύζει, Παρθένε, ἢ ἁγία καί
σεπτή σου εἰκῶν, τά ἰάματα ὡς νάματα προχέουσα ἀεννάως. Ἡμεῖς δέ τιμῶντες τήν
πανιερὸν σου ταύτην μορφήν Παντάνασσα, σοὶ ἐκβοῶμεν.

Χαίρε, ἰαμάτων κρουνούς ἢ προχέουσα·
χαίρε, τῶν νοσούντων τήν ρώσιν ἀεννάως παρέχουσα.
Χαίρε, μόνη θεραπεύουσα τοῦ καρκίνου τήν πληγὴν·
χαίρε, ὅτι καί ἡμῖν ἐβράβευσας τήν μορφήν σου ὡς πηγὴν.
Χαίρε, ὅτι ἤστραψας τῷ προσώπῳ σου, ἀγνή·
χαίρε, ὅτι λέλυται τῶν ἀνθρώπων ἢ ποινή.
Χαίρε, ὅτι ρύεται διὰ σου φύσις βροτῶν·
χαίρε, ὅτι χαίρουσι διὰ σου στίφη πιστῶν.
Χαίρε, ὕψος, βάθος ἀπειρον τοῖς ἀνθρώπων λογισμοῖς·
χαίρε, πλάτος τό ἀσύγκριτον τῆς Θεοῦ Λόγου ὁσμῆς.
Χαίρε, ἔμβλημα θεόπεμπτον τῶν πιστῶν ἱεραρχῶν·
χαίρε, καύχημα καί σέμνωμα τῶν πρό σου Πατριαρχῶν.

Χαίρε, μόνη Παντάνασσα.

Θεοφόρον παστάδα της του Λόγου νυμφεύσεως, Κόρη, ἔγνωμέν σέ ὑπερβάσαν τούς ὄρους καί λόγους τῆς φύσεως, ὦ Κεχαριτωμένη, ἀσυγκρίτῳ τρόπῳ καί νόμῳ ὡς Θεοτόκος ἐδίδαξας τούς πάντας ψάλλειν Ἀλληλούϊα.

Ἴδον τάξεις ἀγγέλων ἐν χερσί σου κρατοῦσαν τόν πλάσαντα χειρί τούς ἀνθρώπους καί ὡς Δέσποιναν νοοῦντές σέ μόνην εἰ,εἶ καί δούλην, Κυρία, σεαυτήν κατήγγελλες, ἔσπευσαν τοῖς ὕμνοις θεραπεῦσαι καί βοήσαι σοί εὐλογημένη·

Χαίρε, ἡ τῶν ἀγγέλων ὑπερβάσα ἀσυγκρίτως τὰς τάξεις·
χαίρε, τῆς σωτηρίας βλυστάνουσα ἀεννάως τὰς πράξεις.

Χαίρε, ἄκουσμα καί λάλημα τό πληροῦν τούς οὐρανοῦς·
χαίρε, τούς φθαρέντας ἔμπαλιν μεταστρέψασα καινούς.

Χαίρε, ὅτι ἀπηλλάγημεν τῆς φθοράς οἱ γηγενεῖς·
χαίρε, ὅτι πέπαυται ἡ τοῦ Ἄδου τυραννίς.

Χαίρε, μόνιμον σωσίβιον τῆς κοιλάδος τοῦ κλαυθμῶνος·
χαίρε, μόνιμον ἐξαίρετον τοῦ ἐπιγείου κανόνος.

Χαίρε, μόνη τῆς ἀγνότητος τό μυρίπνοον δοχεῖον·
χαίρε, Κόρη ἀειπάρθενε, τό θεόσταλτον βραβεῖον.

Χαίρε, ἄρωμα τῆς πίστεως καί βραβεῖον ἀρετῆς·
χαίρε, καύχημα καί στέφανε Θεοτόκε τοῖς πιστοῖς.

Χαίρε, μόνη Παντάνασσα.

Κήρυκες θεοφόροι καί ποιμένες συνάμα οἱ θεῖοι μαθηταί τοῦ Σωτῆρος, ἐπέστησάν σοί Παρθένε ἀθρόως ὅτε ἐκ γῆς ἀπαίρειν προεῖλου καί φωνή σιγηρά σέ ἀνύμνουν μετά πόθου κράζοντες τό·
Ἀλληλούϊα.

Λάμπασα σὴ εἰκόνι, ὦ Παντάνασσα Μήτηρ, ἔδειξας πολυτρόπως τῶν θαυμάτων τήν χάριν ἦν, ἦν, ἦν πλουσίως παρέχεις τοῖς νοσοῦσι, ποικίλως ρώσιν μεταδιδούσα τοῖς ἀνιάτως πάσχουσιν· οἱ ποικίλων δέ νόσων ρυσθέντες ἐβῶν πρός σε Θεοτόκε·

Χαίρε, ἀνόρθωσις τῶν νοσοῦντων·

χαίρε, παράκλησις τῶν πενθούντων.

Χαίρε, τῆς ἀπάτης τήν πλάνην σκορπίσασα·

χαίρε, τῶν δαιμόνων τόν δόλον συντρίψασα.

Χαίρε, θάλασσα βυθίσασα τόν ἡμέτερον ἐχθρόν·

χαίρε, ὕδωρ τό ἀλλόμενον τῶν τοῦ πνεύματος κρουνῶν.

Χαίρε, πύρινε στυλε τούς πιστούς ὀδηγοῦσα·

χαίρε, στήριγμα θεῖον τούς ἀθώους κρατοῦσα.

Χαίρε, τροφή του μάνα ἀσύγκριτε·

χαίρε, τρυφῆς ἀγνείας ἀμίμητε.

Χαίρε, ἡ γῆ τῆς Χριστοῦ Βασιλείας·

χαίρε, κρηπίς θείας ἐπαγγελίας.

Χαίρε, μόνη Παντάνασσα.

Μέλλοντός σου σαρκούσθαι τοῦ Θεοῦ Θεέ Λόγε, ἀφράστως ἐπεδόθης σαρκί, ὡς βρέφος τῷ δικαίῳ Συμεῶν· ἀλλ' ἐγνώσθης τούτῳ ὡς Θεός τέλειος, διόπερ ἐξεπλάγη σου τήν ἄρρητον σοφίαν κράζων· Ἀλληλούϊα.

Νέαν ἔδειξε κτίσιν, ἐφανίσας σέ Κόρη, ἡμῖν τήν μέλλουσαν σέ γενέσθαι μητέρα· ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας νηδύος, ἦν, ἦν, ἦν καί φυλάξας ἀφθορον, τό θαῦμα ἐξιστάμενοι ὑμνούμέν σε βοῶντες·

Χαίρε, τό ἄνθος τῆς παρθενίας·

χαίρε, τό στέφος τῆς ἀφθορίας·

Χαίρε, ἀναπλάσεως τύπον προβάλλουσα·

χαίρε, τῶν αὐλῶν τόν τρόπον διδάσκουσα.

Χαίρε, μάνα θεῖον, ἀφθορον ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί·

χαίρε, θεῖον καταπέτασμα ὑφ' οὗ σκέπονται πολλοί.

Χαίρε, ἡ τετοκυία ὁδηγόν τοῖς ἀνθρώποις·

χαίρε, ἡ προσδοκία σταθερά αἰχμαλώτοις.

Χαίρε, Κριτοῦ δικαίου ἡ μόνη δυσώπησις·

χαίρε, ἀπείρων ἐνόχων καί παιόντων συγχώρησις.

Χαίρε, ἐλπίς καί στοργή τῶν γυμνῶν παρρησίας·

χαίρε, χαρά καί σταθμέ τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Χαίρε, μόνη Παντάνασσα.

Ξένον τόκον ὀρῶντες οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν φόβῳ τόν νοῦν ἐπί Θεόν μεταθέντες, ἔγνωσαν τοῦ μυστηρίου τήν δύναμιν· εἰς τοῦτο γάρ ὁ Ὑψιστος ἐπέφανε πρὸς τό ἐλκύσαι τους αὐτῷ βοῶντας·

Ἀλληλούϊα.

Ὅλος ἦν ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς ἐν ὑψίστοις ὁ τούς κάτω ἐλκύσαι ἐλθῶν ἀπερίγραπτος Λόγος· συγκατάβασις γάρ θεϊκή, ἡ κήσις δέ παρθενική, ἀκούουσα ὑπό πάντων ταῦτα·

Χαίρε, Θεοῦ τοῦ ἀπείρου χώρα·

χαίρε, ἀσυλλήπτου μυστηρίου πείρα..πείρα.

Χαίρε, πίστεως ἡ εἴσοδος εἰς τόν κόσμον τῆς φθορᾶς·

χαίρε, μόνη εἴσοδος τοῖς ἀνθρώποις τῆς χαρᾶς.

Χαίρε, ἴαμα καί βάλαμον πάσης Πάναγνε πληγῆς·

χαίρε, ὅλως ἀνυψώσασα τούς φθαρέντας ἀπό γῆς.

Χαίρε, μόνη ἀποτίσασα τῶν παιόντων τήν ποινήν·

χαίρε, ὄντως ἡ ἀνοίξασα τήν αἰώνιον μονήν.

Χαίρε, δί' ἧς ἐξωφλήθη τοῦ Ἀδάμ ἡ παράβασις·

χαίρε, δί' ἧς ἐπεδόθη τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.

Χαίρε, μόνη θεραπεύουσα τὰς ὀδύνας τῶν θνητῶν·

χαίρε, ἡ ἀντίληψις καί ἐλπίς ἡ τῶν πιστῶν.

Χαίρε, μόνη Παντάνασσα.

Πᾶσα φύσις ἀγγέλων καί ἀνθρώπων συνάμα ἐξεπλάγη τό μέγα τῆς ἀσυλλήπτου σου σαρκώσεως, Λόγε. Τόν τό εἶναι πᾶσι παρασχόντα ἄυλον Θεόν, ἐθεώρει προσιτόν

ἄνθρωπον, ἡμῖν μὲν διατριβόντα, ἀκούοντα δὲ ὑπὸ πάντων·
Ἀλληλούϊα.

Ρύονται τῶν κινδύνων καὶ τῶν νόσων οἱ πάντες καταφεύγοντες πρὸς σε Θεοτόκε·
τῆς Παναχράντου σου εἰκόνος ἢ χάρις, ὦ Παντά-νασ-σα, πλουσίως ἐφαπλοῦται
τοῖς πάσχουσι καὶ ἴασιν παρέχει θαυμάζου-σι πιστῶς καὶ ἐκβοῶσιν.

Χαίρε, ἰαμάτων ὁ κρατὴρ ὁ ἀένναος·

χαίρε, τῶν θαυμάτων ὁ σταθμὸς ὁ ἀμέτρητος.

Χαίρε, ἡ ἀνακουφίζουσα παντός πόνου τὴν πληγὴν·

χαίρε, ὄντως ἡ παρέχουσα τῆς ἐλπίδος τὴν πηγὴν.

Χαίρε, Δέσποινα Παντάνασσα, ἡ κουφίζουσα τοὺς πόνους·

χαίρε, ὅτι τοὺς ζητούντάς σε οὐκ ἐγκαταλείπεις μόνους.

Χαίρε, μόνη παραμύθιον τοῖς ἀνθρώπων στεναγμοῖς·

χαίρε, ὄντως ἐπακούουσα τῶν πονούντων πρὸς στιγμὴν.

Χαίρε, πρόθεσις καὶ στήριγμα τῆς καλῆς ἀποταγῆς·

χαίρε, πρότυπον καὶ ἔμβλημα τῆς ὀρθῆς ὑποταγῆς.

Χαίρε, θησαυροφυλάκιον τῶν τοῦ πλάστου δωρεῶν·

χαίρε, ὄρος τό πανάγιον ἢ κατοικήσεις ἡμῶν.

Χαίρε, μόνη Παντάνασσα.

Σῶσαι θέλων ὁ Κτίστης τὴν φθαρεῖσαν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν ἐπὶ σέ κατήλθε,
Πανάμωμε, καὶ ἠγίασέ σε καὶ ἐθέωσε καὶ τὴν φύσιν πάσαν τῶν βροτῶν ἀνασύρας,
τῷ ἀρχαίῳ συγκατέμειξε κάλλει, πείσας πάντας κράζειν·
Ἀλληλούϊα.

Τεῖχος εἰ τῶν παρθένων, Ἀειπάρθενε κόρη, καὶ πάντων τῶν ποθούντων ἀγνεύειν·
ὁ γὰρ τῶν ὄλων Δεσπότης κατεσκήνωσεν ἐν σοὶ Ἄχραντε, καὶ ὡς Μητέρα αὐτοῦ,
πάντας σοὶ προσφωνεῖν διδάσκει οὕτω·

Χαίρε, ἡ δόξα τῆς Παρθενίας·

χαίρε, ἡ βάσις τῆς σωτηρίας.

Χαίρε, γέννημα καὶ σφράγισμα τῶν πατέρων τῆς εὐχῆς·

χαίρε, τῆς ἀποκαλύψεως τέλος καὶ ἀκροστιχίς.

Χαίρε, μόνη θεῖον αἰνίγμα τοῦ Ὑψίστου τῆς βουλῆς·

χαίρε, ὄντως θεῖον ἔμβλημα τοῦ Σωτῆρος τῆς στολῆς.

Χαίρε, κόρη ἀκατάληπτε, καὶ ἀνέκφραστε πυχῇ·

χαίρε, τῇ ἐπιφανείᾳ σου συμπληροῦται ἡ εὐχή.

Χαίρε, ωσπλε, ἀμόλυντε οὐρανῶν ἢ πλατυτέρα·

χαίρε, πάσης κτίσεως ἀσυγκρίτως ὑπερτέρα.

Χαίρε, ὅτι μόνη χαίρειν σοὶ ἀρμόζει, Θεοτόκε·

χαίρε, τοῦ φωτός μητέρα σύ πρὸς τοῦτο Φωτοτόκε.

Χαίρε, μόνη Παντάνασσα.

Ὑμνον θέλουσα ἢ κτίσις ἐπαξίως τῷ Σωτῆρι τῶν πάντων προσ-φέρειν, ὦ Πανάγαθε
Δέσποινα, οὐδέν ἰσχύει ἀντάξιον τῆς παναπειρου σου φιλανθρωπίας, ὧν ἡμῖν
δέδωκας, ἄλλ' οὖν πόθῳ σοὶ βοῶμεν·
Ἀλληλούϊα.

Φωτοφόρον νεφέλην τοῖς ἐν σκότει δωρεῖται, Χριστός ὁ σὸς Υἱός, ὦ Παρθένε·
τό γάρ ἀνέσπερον ἀνέτειλε φῶς καὶ πρὸς γνῶσιν δαδουχεῖ ἅπαντας, σέ δέ τὴν
φωτῶνυμον Δέσποιναν προτρέπει ἀναμέλπειν ταῦτα·

Χαίρε, ἥλιον γεννήσασα νοητὴ ἀνατολή·
χαίρε, τῆς μεταμορφώσεως τοῦ Χριστοῦ θεία στολή·
Χαίρε, φῶς τό ἄϋλον τῶν ἀγίων στολισμός·
χαίρε, διὰ σοῦ ἠφάνισται τῶν δαιμόνων σκοτισμός·
Χαίρε, ὄντως τόν πολύφωτον ἀνατέλλεις φωτισμόν·
χαίρε, ὅτι τόν ἀείροητον ἐκπηγάζεις ποταμόν·
Χαίρε, θάλασσα ἀκύμαντε ἢ μετάγουσα ἐκ γῆς·
χαίρε, μόνη θεραπεύουσα τῶν νοσοῦντων τὰς πληγὰς·
Χαίρε, τῆς σωτηρίας χορηγοῦσα τόν τύπον·
χαίρε, πάσης παραβάσεως ἀποπλύνουσα τόν ρύπον·
Χαίρε, μόνη θεραπεύουσα τῶν πιστῶν τὰς συνειδήσεις·
χαίρε, πάλιν εὐμενίζουσα τοῦ Θεοῦ πάσας τὰς κρίσεις·
Χαίρε, μόνη Παντάνασσα.

Χάριν δοῦναι εὐδοκήσας ἐνοχῆς βαρυτάτης, ὁ πάντων χρεωλύτης τῷ κόσμῳ,
ἐπεδήμησε αὐτοπροσώπως πρὸς τοὺς ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ Βασιλείας, καὶ ρήξας τό
χειρόγραφον, ἀκούει ὑπὸ πάντων οὕτως·
Ἄλληλούϊα.

Ψάλλοντές σοί τοὺς ὕμνους, ἀνυμνούμέν σέ πάντες, ὡς ἔνθεον σκηνήν, Θεοτόκε·
ἐν σοί γάρ οἰκήσας ἀπορρήτως ὁ Λόγος, ὁ συνέχων τὰ πάντα, ἡγίασεν, ἐδόξασεν,
ἐδίδαξε βοᾶν σοί πάντας·

Χαίρε, ἄσμα ἀνερμήνευτον τῆς ἀγγέλων ὕμνωδίας·
χαίρε, πρόφασις καὶ μέλημα τῆς ἀνθρώπων μελωδίας·
Χαίρε, τῆς Τριάδος σέμνωμα ἔνθα μόνιμον τό φῶς·
χαίρε, μόνη ἀειπάρθενος ἔνθα οὐχ ὑπάρχει πῶς!
Χαίρε, ἄφθαστον ἀξίωμα ὑπεράνω οὐρανῶν·
χαίρε, το ὑπὸ τόν ἥλιον ἀπερίγραπτον καινόν·
Χαίρε, ἄφραστον μυστήριον καὶ αἰῶνων καὶ καιρῶν·
χαίρε, σέμνωμα καὶ καύχημα παντός κόσμου τῶν χωρῶν·
Χαίρε, ἄρωμα καὶ ἔμβλημα ἱερέων εὐλαβῶν·
χαίρε, στέφανε καὶ καύχημα φιλοθέων εὐσεβῶν·
Χαίρε, ἔξοχον ἀρχέτυπον ἀσκητῶν καὶ μοναχῶν·
χαίρε, πλήρωμα ἀπάντων τε δεομένων τῶν εὐχῶν·
Χαίρε, μόνη Παντάνασσα.

Ἦ Παντάνασσα μήτερ, ἢ τεκοῦσα τῶν πάντων ἀγίων Ἀγιώτατον Λόγον (ἐκ γ'),
ἀποδεξαμένη τὴν ἡμῶν ὕμνωδιαν, ἀπὸ πάσης συμφορᾶς ἐξελοῦ ἡμᾶς καὶ τῆς
μελλούσης ρύσαι κατακρίσεως τοὺς συμβοῶντας·
Ἄλληλούϊα.